

Baje je tudi ta mlečni pevec že svojega očeta s sekiro napadel. Seveda ko bi bili drugi fanti to videli, bi bili jih poslali na bližno Pristavo svinje past in študirat note.

Iz šmarskega okraja. V Lembergu imajo dve podružnici sladkogorske fare. Farna cerkev je v severnem kotu fare in imajo dobre 1/2 farnov čez 4, tudi okoli 5 km daleč k nji. Ti farni so prosili namestnijo v Gradcu, naj bi pri Škofijstu v Mariboru dosegla, da bi kaplan iz Sladkogore vsako nedeljo in praznik hodil v Lemberg maševat. Tudi so nekateri sami podali do škofa v Maribor. Dolgo se je reč vlekla. Sedaj je pa naznana c. kr. namestnija sklep cerkvene oblasti, v katerem trdi, da ni treba v Lembergu maše vsako nedeljo in praznik, da je dovolj za otroke 1 šolska maša, potem pa, da v hudem vremenu iz Mestinja, okolice in pa iz Lemberga lažje ljudje pridejo na Sladkogoro v hrib, kakor pa po ravni cesti v Lemberg. Tako le vas imajo za norca. Ste na res neumni, da se tako peha te za reči. Če je oblasti prav, da ne grejo ljudje vsako nedeljo k maši, bo drugim tudi...

Sladkogora in Lemberg. Dragi Štajerc, dolgo časa je že, da niste nič dobili iz naše fare in mirnega trga Lemberga. Danes pa Vam moram nekaj novega naznanih od tistega mogočnega Jurčeta Vipotnika. Ta človek menda nima druga dela kak da farje po svetu vozi in poštene ljudi napada, kakor se je to zgodilo 26. julija na večer. Takrat je šel svojo kripo nekam tam zunaj Lemberga po kaplana ki se je na noc zamudil. In ker se še mu ni mudilo po kaplana začne tukaj v našem mirnem Lembergu fante napadati in nagovarjati da naj vsi pristopijo k mladeničkemu društvu na Sladki gori in potem bodo vso Štajerjevo stranko zatrli in sploh bomo tako dolgo delali da morejo vsi propasti. Čuj Jurček, ne bomo mi propadli bodežti propadel s svojimi pristaši, ki so itak bolj na slabem glasu. Obnašanje vaših mladenk in mladeničev od društva popišemo v kratkem tako da bo svet strmel nad Vami. In tude v twojem gospodarstvu si slab ker vse že skoraj protibohini kaže. Slišali smo da si lani rekeli da boš cesarju pisal za podporo; ali žali bog da si še revče ne znaš svojega imena podpisati. Jurček mi ti svetujemo pusti ti nas pri miru in naše do zdaj pridne in napredne fante in nas može; sko smo mi „Štajercijanci“ nasprotniki zakaščili pa potem hodiš k našim obrtnikom ki te morejo po dve leti na denar čakati; še znaš da imaš pri našem naprednem gostilničarju in kovaču lepo avto zapisano v črnih bukvah? Ali boš moral spet Korošcu pisati po enih par kronic, vsaj imas veliko prednost pri njem ker že dal celo letovičje za njega naredit na dilah da kadar bode prinesel ti tako podporo da bo imel kje zaspal. Potem še nekaj drugega imenitnega ima naš Jurček, znate g. urednik, taki telefon (zvonec) pravi da bo imel v svojo pisalno sobo napeljan in Korošec v svojo spalno sobo, da kadar bode Jurček kot župan sedel na svojem stoli in mirno čkal kadar bode kdo pozvonil. Ali želibog da mi je podletelo ker še ni enega glassa dobil ne ker si itak skoraj sami naprednjaki voljeni bili v odbor; še celo župnik mu niso glassa dati ker te poznajo da nisi sposoben za odbor pač pa kot za poslanka. V zadnji volitvi je dobil 4 glase od nas naprednjakov; čast ti Jurček, za par let boš poslanec.

Zihpolje. Ljubi Štajerc, prosimo te še za malo prostora, ker hočemo še nekaj naznanih, o tukajšnjih razmerah. Večkrat smo že čuli in čitali od pravkov in čnosuknežev, da skrbijo za modrost in izobrazbo in mi nismo te besede razumeli. Ali zdaj se je nam posvetilo in oči odprlo, ker so začeli na Zihpoljah v župnišču „teater“ špliat in sicer največ s kmečkimi hčerami. Mislim da bo ta prava, ker misljijo s tem dekleta „izobrazit“ za kmetска dela (?). Toraj vprašam vas, pametne može, ali to ni velika neumnost? ali bi ne bilo pametnejše, če bi se te nedolžne ovčice učile kuhat in krave molsit? mislim da bi bilo bolj potreblno za kmeta, kakor pa „teater svete Neže“. Včasih so bile dekleta bolj strašljive; niso hodile po noči nikamor in tudi da ni varno, so jim pridigovali čnosukneži. Ali sedaj ker imajo kakšne vaje ali kaj v favovu, pa še grejo domov ob ednajstih ali pa

še pozneje. To ni nič, gošpod Michl, kaj ne da? Torej vi mladi kmetje in sosedje, kjer ste za ženitev in hočete imeti pridne in izobražene neveste, pridite na Zihpolje ponje; mislim da bomo vam dobro postregli s tem, ker vsaki dobi eno dobro izučeno „teater-špilarco“. Voščimo dober tek!

St. Vid pod Juno. Dobili smo v pondelek due 27/7. 08. po dolgem pričakovanju (misili smo, da jih kar nič ne dobimo), v našo farno cerkev orgle. Naš fajmošter Svaton je bil tako navdušen, ko je dobil avizo iz Grabstaja, da je pestil iti po orgle v Sinčevu. Domu grede je bil Svatonček takoj vinjen, da je cel pot vriskal, ja še bolj kakor vrak fant. Ne vem kako bi možiček znal vriskati, pa hvala Bogu da mi ga še ni bilo treba poslušati.

Dve katoliški cerkvi?

Spisal Peter Rosegger.

V tem času verske vzgoje se mora skoraj vsak dan k verskimi vprašanji svoje stališče označiti. Za me je stvar čisto ednostavna, kajti za-m-e sta tako rekoč dve katoliški cerkvi; — ena, ki mi je neprjetna, in ena, ki jo ljubim.

Prvo opazujemo posebno v mestih in jaz hočem odkritosrčno brez pretiranja povedati, kako mislim jaz in neštevilno drugih ljudi o tej cerkvi. Ta cerkev dela, kakor da bi bila posebna posvetna država v državi, ki hoče vladati čez narode, pa vendar odgovorna biti pravi državi ter ki pusti za-se skrbeti državo. Mi vidiemo da organizira politična društva, izdaja politične časopise, obdržuje strankarske shode, preplovi ljudstvo s fanatičnimi spisi ter ga hujša po potrebi k nasilstvu. Mi vidiemo, kako hoče vse šole voditi, kakor prekolne vse znanstvena raziskavanja, ki se ne strinjajo z njo. Mi vidiemo, kako se vmešava v vse mogoče prepire sveta, pa ne da bi apostolično pomirila, temveč samo da pridobi posvetne dobičke. Mi vidiemo, kako se peča s zofistikom, s katero se da vse zanikit in vse potrditi. Mi čujemo, kako se v spovednici v družinske razmere vmešava in vse razburja. Mi opazujemo, da se gre njenim priča manj za notranjo vero nego za zunanjno. Mi čujemo njenе pridige, v katerih se vedno le same hvali, vse druge struje pa nju in sovraštvo proti drugim širi. Sem terti taj te stvari in se dela za zasledovano, ki hoče le sveto vero braniti. Prepričam sem tudi, da veliko duhovnikov v srcu nis tem zadovoljenih. To je nekaj znakov te cerkve, ki mi je v duši neprjetna.

Na drugi strani pa imamo drugo katoliško cerkev, ki jo najdemo večidel na deželi v oddaljenih vaseh. Ta je takšna-le: Ona se ne briga veliko za tok sveta in pusti stvari, ki se tičejo politike in zmešavanja duše lepo v ozadju. Ona podučuje v šolah vero z naglašanjem evangelija. Ona obdrži verni občini po božino in ednostavno božjo službo, daruje sakramente, obdrži pohlevno v spomin trpljenja in smrti Jezu Kristusa mašno darilo. Ona ne paže v pridigah, govori manj o duhovnikih nego o Bogu in ljubezni. Strogo, natanko predčuje nравnostne nauke, pridigne kes in vdanje v božjo voljo in dviga duše iz posvetnega streljenja. V arce vnenjajoči iskrenosti vžiga spoštovanje Marije in olajsa trda srca človeška. Tudi ta cerkev prihaja med svet, ali samo da trošta, pomaga. Krasoto in lepoto te cerkve ne morem dosti prehvaliti. Jaz ne morem duhovnike, ki v tem zmislu delujejo, dovolj prehvaliti. To je cerkev mojih predhodnikov, mojih otroških časov in moje mladosti. Noben pametni človek se proti tej cerkvi ne boste boril, medtem ko je prvo označena vsemu svetu v pohujšanju.

Novice.

O streljaju z možnarji prinaša D. Wacht sledenči zanimivi članek: Streljanje z možnarji je zopet težko žrtev zahtevalo. Neki kočar, oče petih malih otrok (!), je ponesrečil pri streljaju v Radehmu; možnar se je prekmalu sprožil in mu razbil roko. V sv. Marjeti pri Rmskih Topličah se je pred par tedni ednaki slučaj dogodil. Neki mali posestnik, oče štirih nedolžnih otrok (!) je dobil na isti način težke rane. Ta mož je

v celjski bolnici. Koliko takih žalostnih slučajev pa ostane neznanib. In vendar bi se moral vsak tak slučaj s potrebnim svarilom javnosti ugnaniti, da se enkrat nezmisel tega surovega streljanja izpozna. Ta bedasta šega streljanja z možnarji je že toliko škode napravila, da se ne more ničesar omeniti, kar bi govorilo za to šego. Žalostno je, da se goji streljanje z možnarji ravno pri cerkvenih slavnostih. Pri eni cerkveni slavnosti se dostikrat na dan veselice in na predvečer do 100 strelov iz možnarja oda. Od kje pride denar? Nam je neki okraj znan, v katerem ljudje od hiše do hiše fehtajo, da zamorejo kupiti par kilogramov smodnika in to v času, v katerem mora kmet vsak groš stiskati, da se zamore preživeti čez zimo. In potem: kako se strinja to s krščansko ljudstvo do bližnega, z varstvom človeškega življenja, z skrbjo za farane itd., ako so farani pri vsaki večji cerkveni slavnosti v nevarnosti, da postanejo pri streljanju pohabljeni? Kdo preživi, kdo skrbí za množico nedolžnih otrok, katerim je streljanje očeta oropalo? Tu je potrebno odločno nastopati. Deželni zbori imajo moč, da potom postave temu streljanju konec naredijo. Bilo bi gospodarsko pomembno dejanje, ako bi se to nezmiselno še prepovedalo. V spodnjih deželah je celo vrata okrajev, v katerih se najde tucate ljudi, ki so postali pohabljeni pri streljanju. Oni padejo občinam v skrb, ko bi zamogli dobre delavke moči biti. Naj bi se poslanci za to stvar zanimali!

Pametna beseda! Ljubljanski dnevnik „Slovenec“ je ouredno glasilo slovenske duhovščine in slovenskih duhovniških strank. Ta list je tako rekoč komandan prvaškega klerikalizma, kar on piše, to pišejo za njim vsi drugi klerikalni listi in lističi in zakotne cunjice. No, dobro! V svoji 176. številki od 3. avgusta 1908 piše ta list (ki seveda vedno na „Štajerca“ svoj stran izliva) sledeni stavki! — „Javna tajnost je, da „Štajerca“ na odločilnem mestu smatrajo za provincijelen list, ki naj bi ščitil življenje duhovnov... Tako stoji torej stvar in — deloma imo „Slovenec“ prav! Mi smo res list, ki hoče ščititi življenje slabih, brezvestnih duhovnov. Mi še nikdar nismo napadali dobrih katoliških duhovnov. Ako so zdaj to naše načelo izpoznavi tudi na „odločilnem mestu“, je prav in dobro. „Slovenec“, duhovniški list, pove torej sam, da smatrajo pri cerkvenih oblastih (kajti le so „odločilne“) „Štajerca“ za potrebnega! Tako, tako!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Kmetje, pozor! V soboto, 8. t. m., poda se posebna deputacija okrajnega zastopa ptujskega pod vodstvom deželnega poslancega. Kokochinegg in okrajnega načelnika g. Jos. Ornig v c. k. namestništvo v Gradcu, da pove tam še enkrat želje kmetov in zahteva nujno odpomoč po suši prizadetim posestnikom. V soboto se mora teda odločiti, kaj se zgodi! Pomoč mora priti! Kmetje, imejte se par dni potrpljenja.

Prvaške tajnosti v ptujskem okraju. V prvaškem taboru v Ptiju hudo poka. In tudi — smrdi že precej. Ploj-Jurtelova slavnozna politika bode kmalu konkuru napovedala. Saj je znano, da vedo klerikalci o hofratu Ploju veliko in da le čakajo na trenutek, da mu zategnejo vrvice okoli vrata. In dr. Jurteli so dali klerikalci le še kratek čas za politično življenje; do okrajnih volitev. Potem bode dr. Jurtela izginil iz površja. Tudi s prvaško posojilnico v Ptiju ni več v redu. Mnogo članov je nezadovoljni, kajti ljudje pravijo, da posojilnica preveč nakupuje in prelahkomiselnost tujim denarjem ravna. Zato se govori, da bodejo klerikalci kmalu neke v samostojno prvaško posojilnico v Ptiju ustvari. To bo fletno! Vbogi Jurtela, kaj prav temu? Ja, klerikalci ne zaprunejo ničesar. Hajdin je znani kaplan Podplatnik, katere junaki čini so še iz sv. Urbana znani, ustanoval farško posojilnico, ki je že začela „poslovnati.“ Nekateri Hajdinčanje so zelo razburjeni, ker so interesenti pri ptujski posojilnici. Radovedni smo, koliko kalinov bode Podplatnik na svoje limanice vzel. Mislimo, da ne veliko, kajti

ljudje nimačo toliko denarja, da bi ga trosili v prvaško-farske namene. Ljudje vedo čisto dobro, da bodo to nepremišljeno snovanje posojilnic dovedlo do istega konca, kakor je dovedlo snovanje brezvestnih konzumnih zadrug. Pa naj se le pokajajo, naj se le ubijajo! Nam je prav!

Sejem v Ptiju, ki se je vrnil 5. t. m. je bil dobro obiskan. Prignal se je 1598 govede in 252 konjev. Cene so postale višje. Krave od 40—44 h, voli od 56—64 h, biki od 48—52 h žive teže. Prodalo se je skoraj vse. Le po železnici se je izpeljalo 70 vagonov živine na Češko, Moravsko, Nižje-Avstrijsko, Tirovsko in Italijansko.

Poslanec Marckhi ponesrečil. Vrlemo na prednemu poslancu Marckhiu se je prijetila huda nesreča. Na lovju se je sprožila puška in mu je krogla predrla levo roko. Poslanec je v bolnišnici v Beljaku. Upati je, da kmalu okrevna. Želimo pridnemu možu hitro ozdravljenje!

Prvaški uradniki v sv. Lenartu sl. g. so se zadnje tedne sem sprli; eni so „liberalci“, drugi pa „klerikalci.“ Ali vsi imajo precej malo na glavi. Knjigovodja posojilnice Kramberger je očital davčnemu kontrolorju Kranjc, da je ta „denuncijant.“ Prvaški bratca sta se tožila in Kramberger je bil obsojen na 70 K glob. Sodnija namreč ni dopustila dokaza resnice za besedo „denuncijant.“ Škoda, bi prišlo marsikaj zanimivega na dan. Sicer je pa itak nekaj na dan prišlo. Gre se namreč za nekatere koleke, ki bi moral nekje biti, pa niso bili, kar bi moral kontrolor Kranjc videti, pa ni videl . . . V sv. Lenartu je le en glas: Proč s prvaškimi hujščaki, ki celo v suknji c. kr. uradnika ne pozabijo svoje gonje!

V sv. Lenartu se priredi ob prilikih položitev temeljev restavracije in kopelj „vrelca sv. Trojice“ v nedeljo 9. t. m. veliko ljudsko zavavo. Čisti dobiček je namenjen nemški šoli v sv. Lenartu. Somišljeniki! Udeležite se te velike slavnosti!

Proti nameravani nemški šoli v sv. Lenartu sl. gor. se branijo v prvi vrsti tamošnji prvaški učitelji. Seveda, doslej so ti gospodeki otroki tako podučevali, da niti otroci nemških staršev eč nemščine niso razumeli. Zdaj pa se ti gospodeki bojijo, ker je ljudstvo izpoznavali njih nakane in se je v pretežni večini za nemško šolo izreklo. Kakor znano, je dovolil nemški „Schulverein“ večjo svoto za zgradbo te velepomembne šole. Občinski zastop pa je hotel za zgradbo nekaj občinskega sveta odstopiti. Za 25. julija se je sklicalo v ta namen volilni shod. Prvi so došli na shod seveda prvaški učitelji, da bi protovestirali proti odstopu občinskega sveta za zgradbo nemške šole. Ali vkljub tem učiteljem in vkljub prvaškega notarja, ki bi se kmalu podpiate znusal, je shod z veliko večino sklenil, da odstopi svet za šolo. Tako je prav! Čemur ni prav, ta pa naj gré na — Rusko. Tam mu ne bude treba nemščine znati. Pa celo izobraženi Rusi jo znajo. Nemška šola v sv. Lenartu bude urešena, pa če se vsi pravki na glavo postavijo.

Iz sv. Barbara v Halozah. Poroča se nam, da g. krojač Podhostnik nima hišnega imena „fornit“. Mi ga seveda s tem nismo hoteli žaliti. Istotako se nam poroča, da k g. Podhostnika kaplan Rabuzek ni vsak teden „Stajerc“ prebirati hodil, temveč, da je prišel ta čedni kaplan le dvakrat k njemu, ko mu je oblikoval. Toliko resnic na ljubo.

Iz slovenjgrškega okraja se nam poroča: Čudno pa resnično je, da je nadžupnik Lenart iz Šmartnega dospel v smislu §. 19. tisk. zak. popravek, da ni res da prosi on za gostilno in da je res, da ni prosil za gostilno, da ravno je bilo poročilo „Stajerc“ v tej zadevi do prvega resnično. Čudno je, da ni nadžupnik Lenart v smislu § 19. tisk. zak. tudi popravil, da ni res, da ima on tak nos, da bakrene barve kar preminja in da ni res, da se piše on Janez Lenart, ter da ni res, da je on nadžupnik v Šmartnem. V pojasnilo se poroča, da je v slovenjgrškem okraju skoraj že sedaj vsak župnik, deloma pod zakrito firmo cerkvenega predstojništva gostilničar. Te gostilne se pa ne izvršujejo iz potrebe, ampak iz klerikalnih političnih nagibov. V tem okraju je prišlo že v navado, da podeljuje c. kr. okr. glavarstvo brez potrebe vsakemu župniku le samo na željo go-

stilniško koncesijo. Dne 5. julija 1908 štev. 13287 je okrajno glavarstvo zopet podelilo gostilniško koncesijo na hš. 15. cerkv. predstojništvu v Šmartnem, proti kateri podelitvi je kakor se sliši občina vložila rekurz. Nadžupnik si pa upa v popravku trdil, da ni res. Ali ni za Vas nadžupnik kakor je za kmata laž greh? Kakor se sliši ima nadžupnik pridno kuharico s katero se po krščansko razume, katera se pa hoče omotiti in bi ji rad nadžupnik kod dar ali plačila priskrbel gostilno po ovinkih. Za sedaj toliko, če bode pa Lenart poslal zopet kak lažnjivi popravek, boderemo razložili ali pri njem odkrili take stvari, da mu bo, čeravno ima trdo kožo, gotovo neprijetno.

Letni in živinski sejni na Štajerskem. Sejni brez zvezdic so letni in kramarski sejni; sejni, zaznamovani z zvezdico (*) so živinski sejni, sejni z dvema zvezdicami (**) pomenijo letni in živinski sejni. Dne 7. avgusta na Spodnji Poljskavi (svinjski sejem), okr. Slov. Bistrica; na Ptiju. Dne 8. avgusta v Brežcah (svinjski sejem). Dne 10. avgusta v Radgoni*, v Slovenj Gradcu**, v Svetini**, okr. Celje; v Lomčnici**, pri Sv. Lovrencu na Koroški železnici**, okr. Maribor; na Gornji Poljskavi, okr. Slov. Bistrica; na Spodnji Poljskavi*, okr. Slov. Bistrica; pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju**, okr. Ptuj; v Podčetrtek*, okr. Arvež; v Ljutomeru*, v Ormožu (svinjski sejem). Dne 12. avgusta pri Sv. Juriju v Slov. gor.**, okr. Št. Lenart v Slov. gor.; v Imenem (sejem s ščetinariji), okr. Kozje; na Ptiju (sejem s ščetinariji); v Mariboru*. Dne 13. avgusta na Bregu pri Ptiju (svinjski sejem); v Gradcu*. Dne 14. avgusta na Ptujski (Črni)gori**, okr. Ptuj; v Arvežu (sejem s drobnico); v Brežcah (svinjski sejem). Dne 15. avgusta pri Sv. Trojici, okr. Sv. Lenart v Slov. gor. Dne 16. avgusta na Stradnu, okr. Čunrek. Dne 17. avgusta v Mozirju**, okr. Gornji grad; v Lembanu*, okr. Maribor; pri Sv. Vidu pri Ptiju**; v Vuzenici**, okr. Maribor; pri Mariji Davici v Polji*, okr. Maribor; v Kapelah**, okr. Brežce; v Ševnici**, v Strassu**, okr. Lipnica; pri Sv. Jakobu*, okr. Celje; v Smarji pri Jelšah**; v Jarenini*, okr. Maribor; v Rottenbergu, okr. Maribor; v Čermožišah**, okr. Rogatec; na Pilstajnu**, okr. Kozje. Dne 18. avgusta v Ormožu (svinjski sejem); v Radgoni*. Dne 19. avgusta v Imenem (sejem s ščetinariji), okr. Kozje; v Peklu*, okr. Slov. Bistrica; na Ptiju (sejem s konji, govedom in ščetinariji). Dne 20. avgusta pri Sv. Juriju na Pesnici**, okr. Maribor; na Bregu pri Ptiju (svinjski sejem); v Gradcu*.

Voz je padel na 4%, letnega sinčka posestnika Trupeja v Krakovcu pri Ševnici in ga je ubilo.

Mrljica Antonije Lešnik so našli v gozdu pri Vranjaku. Revica je bila slaboumnna in se je po nezreči ubila.

Iz vlaka skočil je hlapec Johann Muli pri Leibnici. Vlak mu je odtrgal roko.

Iz Koroškega.

Za čebeljarje. Odbor deželne zveze čebeljarjev in prijateljev vojvodine Koroške se sklenil na seji dne 23. julija t. l., da skliče za nedeljo 9. avgusta t. l. izvenredni občni zbor, ki se vrši ob 1/3. uri v hotelu „Sandwirt“ v Celovcu. Dnevni red: 1. Sklepanje o dopisu c. k. kmetijske družbe od 16. 7. 1908 štev. 1296. — 2. Nova volitev odbora vsled demisije starega odbora. — 3. Predlogi. Ker se bode govorilo o zelo važnih zadevah, naj bi se vsa društva zborovanja zanesljivo udeležila Čebeljarji, na noge!

— M. —

Zverinski zločin. 19. julija so šli v spodnji Rožni dolini lovec Čarman in njegov brat Karl ter kmet Maticovt od sv. Ane na Karčico. Tam so pili žganje in pričeli preprič. Brata sta potem skočila na kmeta in mu zasadila gorske palice 27 krat v truplo, mu izlila oba očesa ter mu ves obraz z nogami razbila in usta z blatom zamašila. Zutraj so našli revete mrtvega. Zverinstvo!

Izjava. Podpisano uredništvo izjavlja, da ni g. Franc Maklin v Skocjanu v nobeni zvezi z članki, objavljenimi v našem listu iz dotednega kraja.

Po svetu.

Iz Mervecka (Rheinpreussen) se nam poroča: V šahu V. se je 29. p. m. ponesrečil g. obratni vodja Stegmar na 230 m „schle“. Hotel je iti v korbo; „ausleger“ je dal prehitro signal in mu je nogo pri kolenu odtrgalo. 30 m se je vozilo truplo brez noge. Rudarji hvalejo poneurenega!

Ljubi „Stajerc“! Dva juda sta se tako-le o tretjem pogovarjala: Prvi: „Kaj, Pinkeler je slepar, praviš?“ — Drugi: „Ja, vidim, da poznas njegove razmere.“ — Prvi: „Jaz pa vidim, da ima denar.“ — Drugi: „No, če ima denar, zakaj pa potem nikomu nič ne plača?“ — Prvi: „Tepec! Ravno zato ima denar!“

Grozne nesreče na Tirolskem razburajo letos ljudi. Meseča julija je pogorelo v Zirku 164 hiš in z njimi 7 oseb. 26. julija je utonilo 5 oseb v Schwazu. Vozili so se po Innu, ko se čoln prevrne. 29. julija je divjala grozna nevihta v spodnji dolini Inna. Odtrgal se je oblak. 16 oseb je utonilo. V občini Harb je odtrgal potok 2 hiši; pri temu je utonilo 9 oseb. V Baumanger se je podrla 1 hiša in je utonilo zopet 9 oseb. Več hiš je do prvega nadstropja v pesku, katerega je nanesla voda. Tudi mnogo živine je poginilo. V Mehru je kopelj popolnoma uničena. V reki Ion je toliko lesa, da se vode sploh več ne vidi. Nesrečneži!

Gospodarske.

Položaj na živinskem trgu.

Položaj na avstrijskem živinskem trgu, ki se drži že dolgo časa nespremenjen, lahko imenujemo zelo nedovoljiv. Cena živine je tako padla, da se z izkuščkom živinorecu nikakor ne izplača reja in pitanje. Na sejnih v Gradcu, ki je vendar za alpske dežele zelo oddočilen, smo videli v zadnjem času toliko živine, kakor še nikdar prej; tudi na dunajski sejem se je toliko priginali, da je bilo daleč preveč. Vsled tega je seveda morala cena živine vedno bolj in bolj padati.

Kako neugedno so sedaj na dunajskem sejmu razmere za prodajo živine, se vidi iz naslednjega pregleda, ki temelji na strokovnih računih in ki kaže živinske cene drugega junijevega tedna letos in lani ter jih primerja. Pri tem pa ne smemo pretrebiti, da je bila cena živine drugega junijevega tedna leta 1907 mnogo nižja kakor pa junija 1906. ali v začetku leta 1907.

Plačevali so :

	2. junijevega tedna 1907	1908	Razloček
Za		po K za 100 kg.	
ogrskie pitane vole	58—98	50—93	—8 do 5
gališke	70—90	64—86	—6 • 4
nemške	74—97	62—94	—12 • 3
izjemna cena za			
pitane vole	99—104	95—98	—4 • 7
bike	71—82	64—74	—7 • 12
bivole	58—66	44—52	—14 • 14
suhu živino	50—70	45—63	—5 • 7

Iz tega pregleda vidimo, da se je pri navadni sejnski živini cena na spodaj znižala še za 12 K pri metterskem stotu v nasprotju z živinskimi cenami v juniju lanskoga leta.

Vidimo torej, da je živina naravnost izgubila skoraj vso vrednost in da gre to tako daleč, da se pritožuje celo že trgovci, ki so se nekdaj trdotravno upirali naši žahitevi, da se na sejmi kolikor mogoče omeji inozemska konkurenca. Danes pa ravno oni trgovci odkrito priznajo skodljivost to inozemske konkurenke.

Tako n. pr. opozarja »Wiener Approvisionierungszeitung«, da tripijo s tem, da neprestano pada cena živine na živinskih sejmih, da tripijo vsled tega ne le živinoreje, ampak tudi oni, ki z živino tržijo. Ona piše :

„Te nizke cene so, če že ne pod, vsaj tako blizu one meje, pri kateri ne dobi živinorejec nobenega povračila za svoj trud, kaj še le dobicék. Pravilno živinotrživo je zadej najhujši udarec s tem da so živinotržci in mešetarji po poklicu, ker je cena zadnje mesece vedno padala, imeli na vseh večjih sejmih po državi velike izgube kar jih je zelo škodilo in jih včasih naravnost uničilo. Taki slučaji so se godili posebno na Ogrskem.“

Pod temi razmerami se moramo pač vprašati, ali bi se sedanji položaj s tem, da bi se dovolil uvoz živine iz balkanskih dežel, kaj zboljšal. Dasi zastopamo prosto trgovino in smo odločni nasproti vsake omejitve proste trgovine, vendar si ne moremo misliti, da bi se razmere s tem, da bi se uvelod 50.000—70.000 glav žive živine, za avstrijsko živinoreje, za tuzemske konzumente in proizvode mogle v čemer koli zboljšati. Mi trdimo celo, da bi se s tem, če bi se uvelod 35.000 glav zaklane živine in 70.000 glav zaklanjih svijet iz Srbije, cena na mesnih trgih po naših velikih mestih zelo pokvarile, ne da bi potem naši meščani dobili cenejše meso, kakor ga dobijo n. pr. sedaj v veliki dunajski mestni klavnicni.“

List govori potem, kako so se razmere za naš izvoz poslabšale, konštatira, da izdelujemo res več, ko ra-